మెలిక

రాధిక నోరి Tallahassee, FL

ఇంటర్వెలులో లైట్లు వెలిగాయి. బయటకి వెళదామని లేచి నిలబడ్డ సూర్యానికి రెండు వరసల అవతల ఒక మూలగా సౌందర్య కనిపించింది. బయటకి వెళ్ళే వుద్దేశ్యం మార్చుకుని నీరసంగా కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. రెప్ప వాల్చకుండా సౌందర్య వైపే చూస్తున్న అతని మనసులో అనేక ఆలోచనలు వేయి విధాల పరుగులు తీస్తున్నాయి. వద్దనుకున్నా మనసుతో పాటు చూపులు కూడా అటే నిలిచిపోయాయి.

పెళ్ళి చూపులప్పుడు సౌందర్య మీద నుంచి కళ్ళు మరల్చుకో లేకపోయాడు సూర్యం. పేరుకు తగ్గట్లు రతి అన్నా, రంభ అన్నా, ఇంకేమన్నా ఆమె అందానికి సరి రావు. ఏ విషయంలోనూ ఆమెకి ఏ వంకా లేదు. కానీ వున్న లోపం అల్లా ఆమె పుట్టి పెరిగిన మధ్య తరగతి వాతావరణం లోనూ, తగినంత కట్నం ఇచ్చి ఆమె అందచందాలకి తగిన ఏ మహారాజునో తీసుకు రాలేని ఆమె తండ్రి అసహాయతలోనూ, ప్రపంచ జ్ఞానం లేకుండా నవలలు, సినిమాలలో లాగ జీవితం పంచరంగుల చిత్రంలా కమ్మగా వుంటుందని కలలు కంటున్న ఆమె అమాయకపు మనసులోనే వుంది. పెళ్ళి చూపుల ఘట్టం అతి మధురంగా గడచిపోయింది.

సూర్యానికి సౌందర్యని ఏమైనా సరే వదులుకోవాలని లేదు. అంతటి అందగత్తెను కట్నం లేకుండా అయినా చేసుకు తీరాలని చాలా కోరికగా వుంది. కానీ అతను అప్పుడు చాలా చిక్కు సమస్యలో ఇరుక్కున్నాడు. మంచి మార్కులు రాక, డొనేషన్లు కట్టే శక్తి లేక డాక్టరు, ఇంజనీరు కాలేకపోయాడు అతను. కనీసం ఎలాగైనా కష్టపడి ఎక్కడో ఒకచోట ఆఫీసరు పదవినన్నా సంపాదించటానికి శత విధాల ప్రయత్నిస్తున్నాడు. తెలిసిన ఒక స్నేహితుని ద్వారా ఒక కంపెనీలో అతను కుదుర్చుకున్న బేరం ప్రకారం కొన్ని వేలు లంచం ఇస్తే ఆ ఆఫీసరు పోస్టు అతని చేతిలో వుంటుంది. కానీ లంచం ఇచ్చే శక్తి అతని బొటాబొటి జీవితానికెక్కడిది? ఉన్న కొద్దో గొప్పో ఆస్తంతా ఆడ పిల్లల పెళ్లిళ్ళ కోసం ఖర్చు పెట్టిన అతని తండ్రికి మాత్రం ఎక్కడిది?

ఈ చిక్కు సమస్యకు ఒకే ఒక పరిష్కార మార్గం కనిపించింది సూర్యానికి. ఎలాంటి ప్రత్యేకతలు, చదువు సంధ్యలు, చెప్పుకోదగ్గ వుద్యోగ హోదాలు లేకపోయినా మగవాడుగా పుట్టాడు కాబట్టి కట్నం రూపంలో డబ్బు సంపాదించ వచ్చు. ఆ కట్నాన్ని లంచంగా ఇచ్చి ఆఫీసరు పదవినీ చేజిక్కించుకోవచ్చు. అందుకే సౌందర్య అందాన్ని మించిన కట్నం ఏముటుందని మనసు ఘోష పెడుతున్నా, ఆ మనసు గోలని అణచి, కట్నం విషయంలో పట్టుబట్టాడు అతను.

ఈ కట్నం ప్రసక్తి వింటూనే సౌందర్య ఆశ్చర్యపోయింది. తన తండ్రి శక్తి ఆమెకు తెలుసు. సూర్యం ఆశలు, ఆలోచనలే ఆమెకు తెలియవు. తన అందాన్ని మెచ్చి ఏ మహారాజో వలచి వరమాల వేస్తాడన్న ఆమె నమ్మకం గాలిమేడలాగా కూలిపోయింది. కట్నం ముందు అందం ఓడిపోక తప్పలేదు.

పాపం, సూర్యానికి లంచం ఇవ్వనందున ఆ ఆఫీసరు వుద్యోగం, కట్నం ఇవ్వలేనందుకు సౌందర్యకు సూర్యంతో వివాహం — ఈ రెండూ తప్పిపోయాయి. సౌందర్య తనకు దక్కనందుకు సూర్యం, అపూర్వమైన తన అందానికి ఇంతటి పరాజయం లభించినందుకు సౌందర్య—ఇద్దరూ చాలా బాధ పడ్డారు. కానీ ఒకరి విషయం మరొకరికి తెలియదు.

ఇన్నాళ్ళ తర్వాత మళ్ళీ సౌందర్యని చూస్తుంటే సూర్యం మనసులో ఏదో అలజడి మొదలయింది. కళ్ళు తెర మీద బొమ్మలను చూస్తున్నా మనసు పరిపరి విధాల ఆలోచిస్తోంది. ఇంటర్వెల్ తర్వాత సినిమా కొంచెం కూడా చూడలేదు అతను. సినిమా ముగిసిన తర్వాత సౌందర్య కళ్ళ పడకుండా వెళ్ళి పోవాలనుకున్నాడు. కానీ అది కూడా జరగలేదు. జనం రద్దీ తగ్గిన తర్వాత మెల్లిగా వెళదామని ఒక పక్కగా నిలబడ్డ సౌందర్య సూర్యాన్ని చూడనే చూసింది. ఆనాడు పెళ్ళి చూపుల తర్వాత ముఖాముఖి కలవటం ఇదే మొదటిసారి ఇద్దరికీ. సౌందర్యకి ఒక్కసారి ఆనాడు తను పొందిన అవమానం గుర్తుకొచ్చింది. అంత దగ్గరగా సౌందర్యని చూస్తుంటే సూర్యానికి తను పోగొట్టుకున్నది వేయింతలుగా కనిపిస్తూ ఇంకా బాధగా వుంది. అవమానంతో ఒకరికి, ఆశాభంగంతో ఇంకొకరికి వూపిరాడటం లేదు. కానీ పైకి మాత్రం ఇద్దరూ నవ్వు తెచ్చి పెట్టుకున్నారు.

'బాగున్నారా?' అంటూ మొదట సూర్యమే పలకరించాడు.

'ఆ!' అంది ఏదో ఆలోచిస్తూ.

'ఒక్కరే వచ్చారా?' అన్నాడు సూర్యం, సౌందర్య తమ్ముడి వైపు చూడనట్లు నటిస్తూ. ఇంకేం మాట్లాడాలో తెలియటం లేదు అతనికి.

'నేనూ, తమ్ముడూ వచ్చాం. మా వారు ఇక్కడ లేరుగా ప్రస్తుతం.' అంది మెల్లిగా సౌందర్య.

యధాలాపంగా వింటున్న సూర్యం ఉలిక్కి పడ్డాడు. తన వులికిపాటును కప్పి పుచ్చుకుంటూ ఆతృతగా, ప్రశ్నార్ధకంగా ఆమెవైపు చూశాడు.

'మా వారు అమెరికాలో ఉంటారు. నేను కూడా వచ్చే నెలలో వెళ్ళిపోతున్నాను. మా పెళ్ళి చాలా హఠాత్తుగా కుదిరిపోయింది. టైము లేక చాలామందిని అసలు పిలవనే లేదు.' సిగ్గు పడుతున్నట్లుగా తల వంచుకుని మెల్లిగా అంది సౌందర్య. కానీ ఆ గొంతులో పలికిన గర్వాన్ని వింటూంటే అసూయతో భగ్గుమంది సూర్యం మనసు.

' నన్ను కూడా మా ఆఫీసు వాళ్ళు వచ్చే నెలలో జర్మనీ పంపిస్తున్నారు ఏదో ట్రైనింగు కోసం. అక్కడి నుండి అమెరికా వస్తాలెండి మీ యింటికి.' అప్రయత్నంగా అనేశాడు సూర్యం. అతనేం మాట్లాడుతున్నాడో అతనికే తెలియటం లేదు.

'ఒక్కరే వస్తారా?' ఏదో తెలుసుకోవాలన్నట్లుగా అడిగింది సౌందర్య.

'ఆఫీసువాళ్ళు నా ఒక్కడికే పే చేస్తున్నారనుకోండి. కానీ మా ఆవిడని నా డబ్బుతో నేను తీసుకొస్తున్నాను. ఇద్దరం కలిసి వెళ్తే బాగుంటుంది కదా!' దర్పంగా అన్నాడు సూర్యం.

ఏదో తెలియని అశాంతితో సౌందర్య మనసు మూలిగింది.

వాళ్ళిద్దరూ అలా ఎంతసేపు మాట్లాడుతూ వుండేవారో కానీ, జనం పూర్తిగా వెళ్ళిపోవటంతో థియేటరు పరిసరాలన్నీ నిర్మానుష్యంగా అయ్యాయి. సెకండ్ షో కోసం జనం మెల్లిగా రావటం మొదలెట్టారు. బాగా ఆలస్యం అవటంతో ముందుగా సౌందర్యే అంది. 'ఇక వెళతానండి. ఆలస్యం అయింది.' అని.

తమ్ముడితో కలిసి ఆమె వెళ్ళిపోయిన తర్వాత మెల్లిగా ఇంటి వైపు దారి తీసాడు సూర్యం.

'ఎందుకక్కా ఆయనతో అలా అన్ని అబద్ధాలు చెప్పావుయ' ఓక్క మొహం వేసుకుని అమాయకంగా అడుగుతున్న తమ్ముడితో,

'నువ్వూరుకోరా. నీకు తెలియదు. అలాంటి వాళ్ళతో అలాగే చెప్పాలి.' అంటున్న సౌందర్య మనసులో ఏదో కక్ష తీర్చుకున్న తృప్తి

లాంటిది మెరిసింది.

'కట్నం కావాలిట. అందం చాలదు కోబోలు. ఇప్పుడు భార్య ఏపాటి కట్నం తీసుకొచ్చిందో! చూడటానికి ఎలా వుంటుందో? అయినా ఆవిడ ఏలా వుంటే తనకెందుకు? ఈ విషయాన్ని ఇంక మర్చిపోవాలి.' పదేపదే తనను తానే హెచ్చరించుకుంది.

కళ్ళు మూతలు పడుతూంటే నడుం వాల్చిన తల్లి, తలుపు తట్టిన శబ్దం విని తలుపుతీస్తూ అంది, 'ఎక్కడికెళ్ళావురా సూర్యం? ఇంత ఆలస్యం అయిందేమిటి?'

ఎంతో ఆతురతగా అడుగుతున్న తల్లిపై తన కోపాన్ని, విసుగునూ ప్రదర్శించాడు సూర్యం.

'ఎక్కడికో అక్కడికి వెళ్ళాలే అమ్మా! అన్ని వివరాలూ మీకే కావాలి. ప్రతీ దానికీ ఆరాలు, అజలూ.' విసుగ్గా సమాధానం చెప్పి తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు సూర్యం. కొడుక్కి ఈ అకారణ కోపం, విసుగు ఎందుకో ఆ తల్లికి అర్థం కాలేదు.

'ఏమిటే, నీ కొడుకు ఏదో పెద్దగా అరుస్తున్నట్లున్నాడు? ఇంత ఆలస్యంగా ఇంటికి వచ్చి పైగా ఆ అరుపులు, విసుగు కూడా ఎందుకు? చేస్తున్నది గుమాస్తా ఉద్యోగం అయినా పెద్ద ఆఫీసరుని తలదన్నే దర్పానికి మాత్రం లోటు లేదు.' కోపంగా ఇంకా ఏదో అనబోతున్న తండ్రితో ఏదో సర్ది చెపుతోంది తల్లి. కాళ్ళు కడుక్కొని వంటింట్లో భోజనానికి కూర్చున్న సూర్యానికి వాళ్ళిద్దరి మాటలు అస్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి. కాస్సేపటికి అతని భోజనం పూర్తయింది. పడుకునే ముందు తల్లి అతని దగ్గరకి వచ్చి మౌనంగా నిలబడటం చూసాడు.

'ఏమిటే? ఏం కావాలి?' సహనాన్ని తెచ్చిపెట్టుకుంటూ అడిగాడు సూర్యం, అతనికి కాస్సేపు ఒంటరిగా వుండాలని వుంది.

'మొన్న మనం చూసొచ్చిన పెళ్ళి సంబంధం వాళ్ళు కబురు చేసారురా. మనం అడిగినంత కట్నం వాళ్ళు ఇవ్వలేరుట. ఏం చెప్పమన్నావు వాళ్ళకి?' మెల్లిగా అడిగింది తల్లి.

'ఏదో ఒకటి చెప్పండమ్మా. మీ యిష్టం నన్నేమి అడగద్దు.' విరక్తిగా అనేసి అటు తిరిగి పడుకున్నాడు సూర్యం. వింతగా అతని వైపు చూసి ఎంతకీ అతను కదలక పోవటంతో మౌనంగా అక్కడ నుండి వెళ్ళిపోయింది అతని తల్లి.

'అమెరికా వెళ్తోందిట వచ్చే నెలలో. ఇంత అందగత్తెను ఏ మహారాజు వరించి వివాహమాడాడో!' సౌందర్య గుర్తు వచ్చిన కొద్దీ సూర్యానికి అశాంతి ఎక్కువవుతోంది. పక్క మీద అటూ ఇటూ కదులుతున్నాడు.

ఆ రాత్రి సూర్యానికీ, సౌందర్యకీ ఇద్దరికీ కంటి మీద కునుకు రాలేదు. కానీ ఎవరిమటుకు వారే ఎదుటి వారిని మోసం చేసామని తృప్తి పడుతున్నారు.

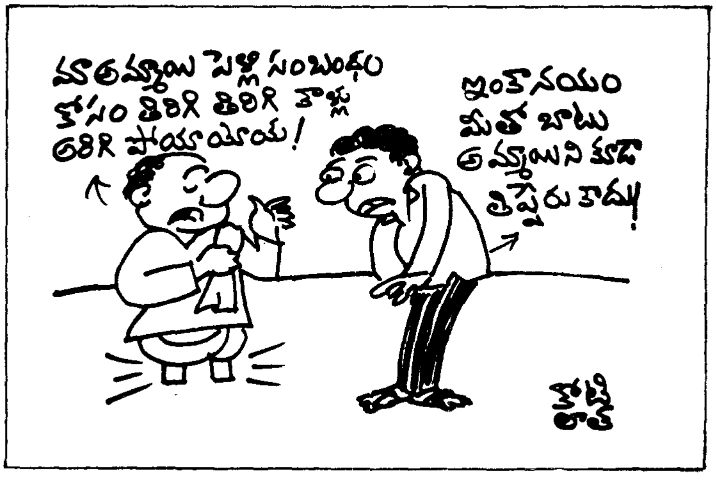

మాటలు జాగ్రత్తగా రానీ

పిల్లలు తిరిగిరాని ఒక మబ్బు సాయంత్రం
దిగులు రెక్క బరువుగా నీ మీద వాలుతున్నప్పుడో
రైలు కిటికీ నీ కన్నుల ముందు
    ఆకుపచ్చగా పరిగెడుతున్నప్పుడో
ఒక్కడివీ నీ ఒడ్డున నువ్వు ఇలా
గులకరాళ్ళ వలయాలు విసురుతున్నప్పుడైనా
కొంచెం
ఊహలు జాగ్రత్తగా రానీ
ఊహలే కదా ఉండుండి నీ మాటలు
మాటలంటే మాటలు కాదుగా శీనూ
నడిరాతిరి రవిశనకర్ పార్లర్‌లో
రెండు ప్లేట్ల ఉల్లిదోశ
    ముద్ద చట్నీ ఎగ్రప్తాలప్పుడో
చలి చలికాలపు వెన్నెల గట్టుల
    రాగి మంటల చుట్టూ
నలుగురు మిత్రులూ చలికాగుతున్నప్పుడో
అమ్మ సెకండ్ షో పిమ్మట అన్నం పెట్టినప్పుడైనా
కొంచెం
మాటలు జాగ్రత్తగా రానీ
మాటలే కదా మరలి మరలి నీ చేతలు
చేతలంటే మాటలు కాదుగా శీనూ
మంచు పొద్దుటే ఇంటెన్సివ్ కేర్
    ఆకుపచ్చ బట్ట కత్తెరల తళతళలందు నువ్వు విధాతవైనప్పుడో
ఆఫీసు ఫైళ్ళు వానారంభపు వేడి వేడి కాఫీలకు అడ్డొచ్చినప్పుడో
కొప్పొత్తుల కార్పెట్‌పై నిన్ను నీవు
    విత్తనంలా పుస్తకాలలో ఎత్తుకున్నప్పుడో
ఏమి చెయ్యకుండా ఉంటే
    ఒక గొప్ప తపస్సు తలకెత్తుకున్నప్పుడో
ఎర్ర చేను నాట్లప్పుడో అయినా
కొంచెం
చేతలు జాగ్రత్తగా రానీ
చేతలే కదా చివరకి మన రాతలు

— కనకప్రసాద్
Gainsville, Fl

నూతన వత్సరమా స్వాగతం–1995

నూతన వత్సరానికి స్వాగతం
ఎవరు వచ్చిన రాకున్న
నీరాక మాత్రం ఆగదెన్నడు

చిరు నవ్వులు చిందిస్తూ
కాలియందెయలు రవళిస్తూ
అందర్నీ పలుకరించగ కదలి వచ్చేవు

మా బాధలను మురిపించేవు
అందుకే పలుకుతున్న నీకు
నూతన వత్సరమా! విష్ యూ హ్యాపీ న్యూయియర్

— దూపాటి శేషకుమారాచార్యులు
Khammam, AP